

II.

Statens indirekte støtte.

Ud over forannævnte direkte støtteformer deltager staten på indirekte vis i hjælpen til erhvervslivets fremme med det formål at harmonisere den franske økonomi og at bistå virksomhederne med at tilpasse sig Fællesskabets og verdensmarkedets forskelligartede krav.

A. *Selskaber for egnsudvikling.* Disse selskaber er oprettet i henhold til dekret nr. 55-876 af 30. juni 1955. Ifølge dekretets artikel I kan aktieselskaber, hvis eneste formål er kapitaldeltagelse i industrivirksomheder beliggende i underudviklede områder, nyde godt af særlige lettelser af fiskal og finansiel art.

Den franske egnsudvikling tog først fart i 50'erne, da man for alvor indså, at tendensen til anlæg af nye industrier fortrinsvis i Paris' omegn med deraf følgende overbefolkning af hovedstaden og fordyrelse af produktionen kunne være til skade for landets økonomi som helhed. I 1953-54 indledtes undersøgelser af mulighederne for at yde støtte til industridrivende, som ønskede at flytte fra Paris til den franske provins, eller som påtænkte oprettelse af nye industrier i provinsen („décentralisation“). Der-til kom bestræbelserne for at tilskynde til nedlæggelse af industrier, for hvilke der ikke mere var behov, og omlægning af forældede industrier, hvis struktur ikke var tidssvarende. Disse overvejelser og undersøgelser resulterede i vedtagelse af dekret af 30. juni 1955, senere kompletteret og delvis erstattet af bekendtgørelse af 27. marts 1959 og dekret af 15. april 1960. Statsstøtten koncentrerede sig i begyndelsen om visse „kritiske zoner“, ca. 20 departementer eller egne inden for departementerne, som i 1955 var ramt af lokale kriser inden for visse industrier såsom tekstilindustrien, porcelænstillivning, jernstøberi, kulminedrift og skotøjsindustrien, eller som havde vanskeligheder med i det hele taget at tiltrække sig industri. Senere udvidedes støtten til andre zoner, hvis industritæthed er ringe i forhold til fødselsoverskuddet, hvilket navnlig er tilfældet i departementerne vest og nord for Paris. Formålet er at modvirke den overhåndtagende indvandring til Paris-

området, hvorfra nu ca. 30 pct. af Frankrigs erhvervsaktivitet udgår.

Statsstøtten andrager indtil 15 pct. i tilfælde af udvidelser eller tilpasning på stedet eller 20 pct. i tilfælde af oprettelse af bedrift eller total rationalisering af de i forbindelse med flytning, oprettelse eller omdannelse af industribedrifter foretagne investeringer og er i øvrigt afhængig af antal beskæftigede. Endvidere kan ydes lån navnlig i forbindelse med industriforetagenders flytning fra Paris til de egne af landet, hvor der især vil være behov for oprettelse af de pågældende bedrifter, herunder til oplæring af lokalt personel til arbejde i de forflyttede industrier. Sådanne lån ydes af „Fonds de Développement Economique et Social“ til 6 pct., løbende over 7-12 år og for indtil 33-40 pct. af investeringerne. Endelig gives fiskale lettelser, idet der bl. a. finder en nedsættelse sted fra 16 pct. til 4,20 pct. ad valorem af den „droit de mutation“, der almindeligvis erlægges ved overtagelse af ejendom. De ovenfor anførte fordele ydes også til udenlandske virksomheder.

Ansøgninger om statssubventioner af den omhandlede art behandles først og fremmest af „Direction de l'Expansion Industrielle“ i det franske industri- og handelsministerium, men følgende regeringsorganer deltager også i behandlingen af de pågældende sager: arbejdsministeriet, ministeriet for byggeri, landbrugsministeriet, finansministeriet og „Commissariat Général du Plan et de la Productivité“.

Provinsen selv har taget initiativet til at tiltrække sig industrier og rationalisere disse ved oprettelsen i hvert enkelt departement af såkaldte „Comités d'Expansion Economique“, der er af privat karakter, men som virker under statsgaranti, overvåget af „Institut Français des Economies Régionales“, Paris, der forestås af „Conseil National des Economies Régionales“. Komiteerne og instituttet arbejder som igangsættere og initiativtagere, men tager ikke aktivt del i de finansielle transaktioner i forbindelse med industriens decentralisering og omlægning.

Det private initiativ til ophjælpning af Frankrigs underudviklede områder varetages først og fremmest af banker og visse forsikringselskaber, af hvilke nogle i fælles-